

לקח

אמור

דעת

קכו

עליו, דרמ"ח עשין ושס"ה ל"ת, הם נגר
רמ"ח אברים ושס"ה גידין שנפגמים
בביטול עשה או בעבירת ל"ת, וע"י
הקרבת השלם מתרפאין הבעלים ממומן.

שור וגו' כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וגו'. [כב כז]

א"י במדרש רבה דהטעם הוא כדי
שיעבור עליו השבת, ועל כן
מילה בשמיני. וחזינן מכאן דהשבת
מקדשת אפילו תינוק בן כמה ימים
ואפילו בהמה. ויש מכאן להתעורר
שבכל שבת ושבת צריכים אנו
להשתנות ולהתעלות יותר למעלה
למעלה.

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה וגו'.
[כג טו]

"ממחרת השבת" לכאוי מיותר, כיון
שמסיים מיום הביאתכם את
עמר, וכבר כתב [בפסוק י"א] שיום
הבאת העמר הוא ממחרת השבת.
וי"ף דבא הכתוב להשמיענו על
החיבור של חג מ"ת עם חג
הפסח, דלמחרתו של יום טוב הראשון
יתחיל הכנתו למ"ת, לספור הימים של
קבלת פני החג של מ"ת. אחר שחגג
יום של יצי"מ, תיכף ומיד יתחיל להכין
את עצמו לקבלת התורה בלי הפסק,
שלא יסיח דעתו מנסי הקב"ה ומחסדינו,
[וע"כ אמר וספרתם "לכם" היינו לצורך
עצמכם, להכנה לקבלת התורה]. וע"כ
לא קיצר לכתוב וספרתם לכם מיום
ששה עשר כהמשך ממש"כ לעיל
בארבעה עשר לחודש בין הערבים וכו'
ובחמשה עשר יום וכו' ובששה עשר
וספרתם וכו', דאם כן היה זה כג'
דברים נפרדים, ובא הכתוב ללמד
שאינו דבר בפ"ע אלא שנים שהם אחד,
מתחיל ביצי"מ ומסיים במתן תורה,
ובניהם חיבור.

